

skal modtage pristillæg og i visse tilfælde VE-beviser. I betragtning den energipolitiske og økonomiske rækkevidde af denne ændring og af den forestående udbygning med især havvindmøller og biomasse, foreslås det at fastsætte de økonomiske vilkår direkte i elforsyningsloven. Lovforslaget indeholder derfor i § 1, nr. 6, en bestemmelse herom.

Tilsyn og kontrol

Elforsyningsloven indeholder i dag ingen udtrykkelig hjemmel til, at miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om kontrol med de udgifter, som betales af elforbrugerne i medfør af bestemmelserne om offentlige serviceforpligtelser i elforsyningsloven. Indførelse af konkurrence i elsektoren og den selskabsmæssige opsplitning af elforsyningsvirksomhederne har betydet, at branchen i dag ikke har samme muligheder for, og ressourcer til på egen hånd at gennemføre en effektiv kontrol på dette område. Det foreslås derfor, at der i elforsyningsloven indføres en adgang for miljø- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler om tilsyn og kontrol med de midler, som elforbrugerne betaler til de offentlige serviceforpligtelser, herunder tilskud og pristillæg til miljøvenlig elproduktion og VE-beviser og pligten til at aftage miljøvenlig elektricitet.

Miljøbeskyttelsesloven

Allerede i forbindelse med det oprindelige forslag til lov om miljøbeskyttelse, forslag nr. L 358 af 6. juni 1991, var man opmærksom på, at det skulle være muligt for virksomheder i visse tilfælde selv at etablere deponeringsanlæg for eget affald, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 49, som i den vedtagne lov blev § 50, i FT 90-91, 2. samling, till. A, sp. 1566 og 1567 og till. B sp. 972. På grund af affaldsmængden eller affaldets særlige karakter kan det således være uhensigtsmæssigt at anbringe sådant affald på eksisterende deponeringsanlæg, d.v.s. sammen med andet affald. Det fremgår af bemærkningerne til miljøbeskyttelseslovens § 50, stk. 2 og 3, at der bl.a. er tænkt på deponering af flyveaske og restprodukter fra kraftværker. Amtsrådene har i flere tilfælde givet dispensation efter stk. 3. El- og varmeproduktionsanlæggene har således traditionelt selv etableret anlæg til deponering af de specielle affaldstyper og restprodukter, som fremkommer ved forbrændingen. For en del af det omfattede affald, nemlig restprodukter fra røggasrensning på kraftværker baseret på fossile brændsler, har kommunerne ikke anvisningspligt, og det er dermed overladt til anlæggene selv at finde deponeringsfaciliteter. I forbindelse med at strukturen i elsektoren har ændret

sig til færre og større enheder, er det ønskeligt også at ændre miljøbeskyttelsesloven, således at der kan meddeles dispensation til en el- eller varmeproducerende virksomhed, der er affaldsproducent, til udover eget affald også at kunne modtage og deponere affald fra andre, tilsvarende anlæg.

2. Lovforslagets indhold

Elforsyningsloven

Med forslaget gives der mulighed for at godtgøre den ekstraomkostning, der er blevet pålagt de store elforbrugere i perioden fra den 16. august 1999 til den 1. november 2000 som følge af, at ikrafttrædelsen af lovens § 8, stk. 5, vedrørende 100 GWh-grænsen måtte afvente godkendelse fra Europa-Kommissionen.

Der foreslås herudover indført en regel, hvorefter samme 100 GWh-grænse skal gælde for den støtte, der ydes til visse miljøvenlige, kraftværksejede anlæg. Da sådan støtte har været ydet i år 2000, foreslås det at give denne bestemmelse virkning fra den 1. januar 2000.

Med forslaget gives der endvidere mulighed for fremover at lægge vægt på et anlægs størrelse og brændsels- anvendelse ved tildeling af støtte til VE- elektricitet.

Det foreslås endvidere, at støtten til de anlæg til produktion af VE- elektricitet, som opføres som følge af pålæg efter den tidligere gældende elforsyningslov, fastsættes som pristillæg og ikke som en afregningspris med tilknyttet aftagepligt for alle forbrugere. Ifølge forslaget fastsættes pristillægget direkte i elforsyningsloven, og omkostningerne fordeles på forbrugerne efter de samme principper, som gælder aftagepligten for miljøvenlig strøm. Det betyder, at 100 GWh grænsen også vil gælde for disse pristillæg, og egenproducenter får fortsat mulighed for kun at bidrage til udbygningen med vedvarende energi i forhold til det elforbrug, som de aftager fra det kollektive elforsyningsnet. Omkostningerne vil endvidere blive uldignet mellem Øst- og Vestdanmark.

Endeligt foreslås, at der i elforsyningsloven indføres en adgang for miljø- og energiministeren til at fastsætte nærmere regler om tilsyn og kontrol med de midler, som elforbrugerne betaler til de offentlige serviceforpligtelser, herunder tilskud og pristillæg til miljøvenlig elproduktion og med pligten til at aftage miljøvenlig elektricitet.

Miljøbeskyttelsesloven

Herudover indeholder lovforslaget et forslag til en ændring i lov om miljøbeskyttelse, som vedrører deponering af restprodukter fra el- eller varmeprodukti-